

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ

เรื่อง ผลการได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ
ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พ.ศ. 2546

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ได้มีคำวินิจฉัยขั้นต้นกำหนดมาตรการชั่วคราวตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่องการตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2546

กรมการค้าต่างประเทศจึงได้ออกประกาศ เรื่อง ผลการได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. 2546 ซึ่งออกตามความในข้อ 1 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 เพื่อประกาศรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการได้ส่วนขั้นต้น ดังนี้

1. การเปิดการได้ส่วน

เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2546 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการได้ส่วนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ตามคำขอของบริษัท เหล็กสยาม(2001) จำกัด และบริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด ในฐานะอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ทั้งนี้ เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2546 และกรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนินการได้ส่วนการทุ่มตลาดและความเสียหาย ตามหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 และสรุปผลการได้ส่วนให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยขั้นต้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2546

2. สินค้าทุ้มตลาด

เหล็กถลุงคาร์บอนต่ำ ตามพิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ 7213.91 ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

3. ผู้มีส่วนได้เสีย

3.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในต่างประเทศ

3.1.1 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในประเทศยูเครน ได้แก่ บริษัท ENAKIYEVSKY, บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS "KRIVOROZHSTAL" หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS, บริษัท MAKEYEVKA IRON & STEEL WORKS และรายอื่นๆ นอกจากที่ระบุดังกล่าว

3.1.2 ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้แก่ บริษัท P.T. ISPAT INDO, บริษัท P.T. GUNUNG GAH, บริษัท P.T. GUNUNG GAR, บริษัท P.T. HANIL JAYA, บริษัท P.T. INDUSTRI G, บริษัท P.T. JAKARTA KY, บริษัท P.T. JAKARTA PR., บริษัท P.T. KRAKATAU และรายอื่นๆ นอกจากที่ระบุดังกล่าว

3.2 ผู้นำเข้าในไทย ได้แก่ บริษัท เค่นไทยลวดตาข่าย จำกัด บริษัท เค.วาย.อินเตอร์เทรด จำกัด บริษัท สหเอเชียโลหะภัณฑ์ จำกัด และรายอื่นๆ นอกจากที่ระบุดังกล่าว

3.3 อุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตเหล็กถลุงคาร์บอนต่ำ ในฐานะผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ ได้แก่ บริษัท เหล็กสยาม (2001) จำกัด บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด บริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยควินเวลด์ไวด์กรุ๊ป (ไทยแลนด์) จำกัด และบริษัท นำแสงสตีล จำกัด

3.4 รัฐบาลของประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในฐานะรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าที่ถูกพิจารณา

4. ผลการพิจารณาการทุ้มตลาด

ในการคำนวณส่วนเหลือของการทุ้มตลาดสำหรับผู้ให้ความร่วมมือ จะพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้รับจากแต่ละราย โดยระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการได้ส่วนการทุ้มตลาดคือ วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2545 สำหรับผู้ไม่ให้ความร่วมมือหรือผู้ผลิตรายอื่นๆ จะพิจารณาโดยใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ (Best Information Available: BIA) ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ้มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 และ ข้อ 6.8 ตามความตกลงว่าด้วยการปฏิบัติตามข้อ VI ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า 1994 โดยสรุปผลการพิจารณาการทุ้มตลาดของแต่ละประเทศ ดังนี้

4.1 ประเทศยูเครน

4.1.1 บริษัท KRIVOI ROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS “KRIVOROZHSTAL” หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS

(1) *มูลค่าปกติ* ใช้มูลค่าที่คำนวณขึ้น (Constructed value) ตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 มาตรา 15(2) โดยคำนวณจากต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดรวมกับจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไรต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งได้ปรับแล้ว โดยพิจารณาเห็นว่าราคาขายภายในประเทศตามที่บริษัทรายงานไม่ถือเป็นราคาในทางการค้าปกติที่จะนำมาพิจารณาหามูลค่าปกติได้ เนื่องจากราคาคงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขาย และค่าใช้จ่ายอื่นๆตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 15 วรรค 3 ในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542

(2) *ราคาส่งออก* จำนวนตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยคำนวณจากราคาส่งออก ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามถั่วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

(3) *ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด* จำนวนตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คือ ช่วงระยะเวลาการได้สวน ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 19.37 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

4.1.2 ผู้ผลิต หรือผู้ส่งออกรายอื่น

ได้ใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 ดังนี้

(1) *มูลค่าปกติ* ใช้มูลค่าปกติที่คำนวณขึ้นของบริษัท “KRIVOROZHSTAL”

(2) *ราคาส่งออก* ใช้ข้อมูลราคาส่งออก ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามของบริษัท “KRIVOROZHSTAL” โดยเลือกรูทกรรมที่มีราคาต่ำที่สุด

(3) *ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด* จำนวนตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ.2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คือ ช่วงระยะเวลาการได้สวน ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 34.00 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

4.2 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

4.2.1. บริษัท P.T. ISPAT INDO

(1) *มูลค่าปกติ* กำหนดตามหลักเกณฑ์มาตรา 15 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยคำนวณจากราคาขายภายในประเทศ ณ หน้าโรงงาน ตามแบบสอบถามถั่วเหลืองน้ำหนัก

(2) *ราคาส่งออก* กำหนดตามหลักเกณฑ์มาตรา 14 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยคำนวณจากราคาส่งออก ณ หน้าโรงงานตามแบบสอบถามถั่วเหลืองน้ำหนัก

(3) *ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด* กำหนดตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออกตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกัน คือ ณ หน้าโรงงานและในช่วงระยะเวลาเดียวกัน คือ ช่วงระยะเวลาการไต่สวน ปรากฏส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

4.2.2 ผู้ผลิต หรือผู้ส่งออกรายอื่น

ได้ใช้ข้อมูลข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ซึ่งกรณีนี้ถือว่าระดับการให้ความร่วมมือของประเทศมีมาก จึงพิจารณาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเท่ากับอัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของผู้ให้ความร่วมมือ คือ บริษัท P.T. ISPAT INDO คือ อัตราร้อยละ 27.46 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ.

5. ผลการพิจารณาความเสียหาย

คณะกรรมการได้วินิจฉัยความเสียหายขั้นต้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ของพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยพิจารณาข้อมูลตามแบบสอบถามของอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม รวม 3 ราย คือ บริษัท เหล็กสยาม (2001) จำกัด บริษัท โรงงานเหล็กกรุงเทพฯ จำกัด และบริษัท อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไทย จำกัด (มหาชน) ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 2542 - 2545

การพิจารณาความเสียหายขั้นต้นได้ประเมินผลของการนำเข้าจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซียรวมกัน เนื่องจาก

1) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำจากทั้ง 2 ประเทศดังกล่าว เกินกว่าร้อยละ 2 ของราคาส่งออก คือ อยู่ในระหว่างร้อยละ 19.37 - 34.00 ของราคาซี.ไอ.เอฟ. และมีปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากทั้ง 2 ประเทศ เกินกว่าร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ดังนั้น ส่วนเหลือของการทุ่มตลาดและปริมาณการนำเข้าจากประเทศที่ถูกกล่าวหาแต่ละประเทศเกินกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง กำหนดเกณฑ์ในการยุติการพิจารณาตอบโต้การทุ่มตลาด และการอุดหนุน พ.ศ. 2545 และ

2) มีความเหมาะสมต่อสภาพการแข่งขันในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดด้วยกันและในระหว่างสินค้าทุ่มตลาดกับสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ เนื่องจากสามารถใช้งานทดแทนกันได้ และไม่มี ความแตกต่างด้านช่องทางการจัดจำหน่ายระหว่างสินค้าทุ่มตลาดและสินค้าชนิดเดียวกัน

การพิจารณาความเสียหายขั้นต้นปรากฏว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) ดังนี้

5.1 ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

5.1.1 ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาด

ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย รวมกันมีปริมาณเพิ่มขึ้นโดยตลอด จาก 30,956 ตัน ในปี 2542 เป็น 32,424 ตัน ในปี 2543 และเพิ่มเป็น 59,492 ตัน ในปี 2544 ปี 2545 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาการไต่สวนมีการนำเข้าเพิ่มสูงขึ้นถึง 113,163 ตัน คิดเป็นร้อยละ 91.24 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

5.1.2 ผลกระทบของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาของสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

การนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ประเทศ ได้ก่อให้เกิดการตัดราคา การกดราคา และการยับยั้งการเพิ่มราคา โดยประเทศยูเครนมีการขายตัดราคาประมาณ 333 - 1,126 บาทต่อตัน สาธารณรัฐอินโดนีเซียขายตัดราคาประมาณ 520 - 522 บาทต่อตัน

5.2 ผลกระทบของการทุ่มตลาดนั้นที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

ยอดจำหน่าย

แม้ว่าอุตสาหกรรมภายในมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในสามารถขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์ในประเทศ แต่ปริมาณการขายที่เพิ่มขึ้นก็ยังน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้ในประเทศ

กำไร

อุตสาหกรรมภายในต้องประสบกับภาวะขาดทุนตลอดมาตั้งแต่ปี 2542 - 2545

ผลผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีผลผลิตเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2542 - 2545 เนื่องจากตลาดภายในประเทศมีการขยายตัวและอุตสาหกรรมภายในต้องการลดต้นทุนงที่ต่อหน่วยด้วย จึงต้องเพิ่มการผลิตเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด โดยปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นนั้นส่วนหนึ่งอุตสาหกรรมภายในได้ระบายสินค้าโดยส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

ส่วนแบ่งตลาด

อุตสาหกรรมภายในได้สูญเสียส่วนแบ่งตลาดให้กับประเทศที่ถูกกล่าวหา โดยอุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งตลาดลดลงจากร้อยละ 82.84 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 81.05 ในปี 2544 และในปี 2545 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาการไต่สวนมีส่วนแบ่งตลาดเหลือเพียงร้อยละ 76.14 ขณะที่สินค้าจากประเทศที่ถูกกล่าวหามีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.69 ในปี 2543 เป็นร้อยละ 14.78 ในปี 2544 และเพิ่มเป็น 21.77 ในปี 2545

ความสามารถในการผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีความสามารถในการผลิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากได้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต สามารถลดส่วนสูญเสียที่เกิดจากการผลิตให้เหลือน้อยลง

ผลตอบแทนการลงทุน

อุตสาหกรรมภายในมีผลตอบแทนการลงทุนติดลบมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2542 ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถขายสินค้าในราคาที่ก่อให้เกิดกำไรได้

การใช้กำลังการผลิต

อุตสาหกรรมภายในมีอัตราการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 32.28 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 58.52 ในปี 2545 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิต

ผลกระทบต่อราคาสินค้าในประเทศ

ในช่วงระยะเวลาการไต่สวนราคาขายสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3 แต่ในไตรมาสที่ 4 ราคากลับมีแนวโน้มลดลง

กระแสเงินสด

ในปี 2542 และ 2543 กระแสเงินสดของอุตสาหกรรมภายในติดลบสูงถึง 1,280 และ 1,506 ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2544 และในปี 2545 อุตสาหกรรมภายในมีกระแสเงินสดดีขึ้นเล็กน้อย

สินค้าคงคลัง

อุตสาหกรรมภายในมีสินค้าคงคลังลดลง เนื่องจากได้มีบางส่วนส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ

การจ้างงาน

พิจารณาจากจำนวนแรงงาน โดยอุตสาหกรรมภายในมีการจ้างแรงงานลดลงมาตลอด ตั้งแต่ปี 2542 ซึ่งมีจำนวนแรงงาน 1,105 คน เหลือ 1,047 คน ในปี 2545

ค่าจ้างแรงงาน

อุตสาหกรรมภายในมีค่าจ้างแรงงานต่อชั่วโมงสูงขึ้นเล็กน้อย คือ จาก 80.48 บาทต่อชั่วโมง ในปี 2542 เป็น 83.57 บาทต่อชั่วโมงในปี 2543 ในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 87.93 บาทต่อชั่วโมง และ ในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 91.44 บาทต่อชั่วโมง

อัตราการผลิต

แม้อุตสาหกรรมภายในจะขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น แต่เป็นการขายที่ไม่เกิดกำไรและมีอัตราการเติบโตของปริมาณขายอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการเติบโตของปริมาณการใช้ในประเทศ

ความสามารถในการระดมทุนหรือการลงทุน

เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในมีผลประกอบการขาดทุนมาตลอดตั้งแต่ปี 2542 โดยในปี 2545 ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาการไต่สวนมียอดขาดทุนสะสมสูงถึง 5,979 ล้านบาท ทำให้ไม่มีความสามารถในการระดมทุนหรือลงทุน

ความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

มีความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดกับส่วนเหลือของการทุ่มตลาด โดยมีการทุ่มตลาดจากจากประเทศยูเครนคิดเป็นร้อยละ 19.37 - 34.00 ของราคาซี.ไอ.เอฟ. และ จากสาธารณรัฐอินโดนีเซียคิดเป็นร้อยละ 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ. ซึ่งการทุ่มตลาดจากทั้ง 2 ประเทศดังกล่าว ส่งผลให้ในช่วงระยะเวลาการไต่สวนปริมาณการนำเข้าจากทั้ง 2 ประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 91.24 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด

5.3 การพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

5.3.1 ปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าที่มีได้ขายในราคาที่มีการทุ่มตลาด

เมื่อพิจารณาปริมาณและราคานำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศผู้ส่งออกรายสำคัญอื่นๆ คือ สิงคโปร์ และมาเลเซียแล้วพบว่า ปริมาณการนำเข้าจากทั้ง 2 ประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงระยะเวลาการไต่สวนมีปริมาณการนำเข้ารวมกันเพียงร้อยละ 8.76 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด และมีราคาจำหน่ายอยู่ในระดับราคาที่สูงกว่าอุตสาหกรรมภายในประเทศมาโดยตลอด

5.3.2 ความต้องการใช้ภายในประเทศ

ปริมาณการใช้ภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา จึงไม่ใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

จากการพิจารณาข้างต้นสรุปได้ว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน ตามมาตรา 19(1) เนื่องจาก

1. ปริมาณนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศที่ถูกกล่าวหาทั้ง 2 ประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542 – 2545

2. มีผลกระทบต่อราคาของอุตสาหกรรมภายใน โดยมีการขายตัดราคา ทำให้อุตสาหกรรมภายในต้องลดราคาขายลงเพื่อแข่งขันกับสินค้าทุ้มตลาด และยังส่งผลกระทบในลักษณะการยับยั้งการขึ้นราคา โดยอุตสาหกรรมภายในไม่สามารถเพิ่มราคาขายให้เท่ากับต้นทุนขายที่เพิ่มขึ้นได้

3. ด้านผลกระทบต่อสถานะของอุตสาหกรรมภายใน สินค้าทุ้มตลาดได้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาด ทำให้อุตสาหกรรมภายในมีส่วนแบ่งตลาดลดลง ประสบกับภาวะขาดทุนอย่างต่อเนื่อง ผลตอบแทนการลงทุนติดลบ ส่งผลให้ไม่สามารถระดมทุนหรือลงทุนเพิ่มได้ เป็นอุปสรรคต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายใน นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อการทำงานและความสามารถในการผลิตที่มีแนวโน้มลดลง

4. มีความสัมพันธ์ระหว่างการทุ้มตลาดและความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 21 โดยในช่วงปี 2542 – 2544 และช่วงระยะเวลาการไต่สวนการทุ้มตลาด (1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2545) มีการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากทั้ง 2 ประเทศในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการทุ้มตลาดระหว่างร้อยละ 19.37 – 34.00 ของราคาซี.ไอ.เอฟ. และเมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นๆที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน ได้แก่ ปริมาณและราคาสินค้านำเข้าจากประเทศอื่นๆที่ไม่ได้ขายในราคาทุ้มตลาด และความต้องการใช้ภายในประเทศแล้วพบว่า มิใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกัน

ดังนั้น สรุปได้ว่าความเสียหายที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน เกิดจากการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

6. ผลวินิจฉัยของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานที่ได้รับจากการไต่สวนการทุ้มตลาดและความเสียหายข้างต้นแล้ว มีผลวินิจฉัยขั้นต้นว่า การนำเข้าสินค้าเหล็กกลวคาร์บอนต่ำ ที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครนและสาธารณรัฐอินโดนีเซีย มีการทุ้มตลาดและความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19(1) อันมีความจำเป็นต้องป้องกันความเสียหายแก่อุตสาหกรรมภายใน จึงกำหนดให้ใช้มาตรการชั่วคราว โดยเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือวางหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวสำหรับการนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวตามพิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ 7213.91 ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเหล็กกลวคาร์บอนต่ำ มาตรฐานเลขที่ มอก.348-2540 ในอัตราเท่ากับส่วนเหลือของการทุ้มตลาดขั้นต้นที่พบ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 41 ดังนี้

1) ผู้ส่งออกสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศยูเครน ซึ่งผลิตจาก

- บริษัท KRIVOIROG STATE-OWNED INTEGRATED MINING & METALLURGICAL WORKS "KRIVOROZHSTAL" หรือ KRIVOY ROG IRON & STEEL WORKS ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 19.37 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

- รายอื่น ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 34.00 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

2) ผู้ส่งออกสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งผลิตจาก

- บริษัท P.T. ISPAT INDO ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

- รายอื่น ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 27.46 ของราคาซี.ไอ.เอฟ.

ทั้งนี้ ให้ยกเว้นการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดสำหรับสินค้าเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ที่นำเข้าจาก 2 ประเทศดังกล่าว เพื่อการส่งออกสำหรับกรณีดังต่อไปนี้

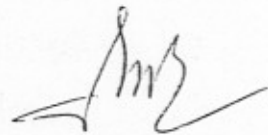
(1) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการค้าเพื่อส่งออกที่นำสินค้านี้เข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าหรือเพื่อการค้าเพื่อการส่งออก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(2) ผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ที่นำสินค้านี้เข้ามาเพื่อการส่งออก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(3) ผู้นำสินค้านี้เข้ามาเพื่อการส่งออก ภายใต้กฎหมายว่าด้วยศุลกากร

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นรับคำขอข้อเท็จจริง ที่ใช้ในการกำหนดมาตรการชั่วคราว รวมทั้งการยื่นแสดงความคิดเห็น เป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2543

ประกาศ ณ วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2546

(นายราชนนทร์ พจนสุนทร)
อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 120 ตอนพิเศษที่ 120 ง ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2546

